

Prof. dr hab.n.med Irena Walecka-Herniczek
Klinika Dermatologii CMKP/PIM MSWiA
02-507 Warszawa, ul. Wołoska 137
tel. 477221813
mail: irena.walecka@cskmswia.gov.pl

Warszawa, 05.05.2024

**Ocena dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
dr n. med. Julii Nowowiejskiej w związku z postępowaniem o nadanie
stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych
i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne**

Dr n. med. Julia Nowowiejska ukończyła studia na kierunku lekarskim Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku w 2018 roku z wyróżnieniem, otrzymując Dyplom Honorowy Rektora i Nagrodę im. Prof. Jakuba Chlebowskiego dla najlepszego absolwenta Wydziału Lekarskiego. Następnie odbyła lekarski staż podyplomowy, a w grudniu 2019 roku rozpoczęła specjalizację w dziedzinie dermatologii i wenerologii w Klinice Dermatologii i Wenerologii Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

W 2021 roku uzyskała stopień doktora nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Ocena ryzyka i identyfikacja czynników predykcyjnych zaburzeń snu oraz analiza aspektów psychospołecznych pacjentów chorych na łuszczycę.”.

Habilitantka jest zatrudniona jako asystent w Klinice Dermatologii i Wenerologii Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku od 2021 roku, początkowo jako asystent dydaktyczny, a od 2022 roku jako asystent badawczo-dydaktyczny.

Na uwagę zasługuje również fakt, że już jako studentka, od II roku studiów, wykazywała szczególne zainteresowania dermatologią uczęszczając na spotkania Studenckiego Koła Naukowego, a następnie będąc jego przewodniczącą, zdobywając wiele nagród i wyróżnień na konferencjach studenckich.

Ocena szczególnego osiągnięcia naukowego

Na szczególne osiągnięcie naukowe Habilitantki pt. „Nowe spojrzenie na patogenezę i współchorobowość łuszczycy” składa się cykl 5 prac oryginalnych o łącznej punktacji IF=24,4

oraz MEiN= 660. We wszystkich publikacjach Habilitantka jest pierwszym i korespondencyjnym autorem, a prace zostały opublikowane w przeciągu dwóch ostatnich lat w prestiżowych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Pierwsze dwie publikacje dotyczą badań nad patogenezą łuszczycy, a trzy kolejne nad współchorobowością łuszczycy. Biorąc pod uwagę, iż łuszczyca jest jedną z najczęstszych chorób w praktyce dermatologicznej, która cechuje się przewlekłym przebiegiem i obniżeniem jakości życia pacjentów, temat podjęty przez Habilitantkę należy uznać za istotny.

Celem dwóch pierwszych prac było zbadanie roli dwóch białek z rodziny gazdermin – D i E – w patogenezie łuszczycy i ocena możliwości ich klinicznego zastosowania u pacjentów z tą chorobą. Na uwagę zasługuje fakt, że gazderminy nigdy wcześniej nie były badane w surowicy ani moczu oraz tkankach metodą immunohistochemii u pacjentów z tą dermatozą.

W pierwszej publikacji pt. „*Gasdermin E (GSDME) – a new potential marker of psoriasis and its metabolic complications. The first combined study on human serum, urine and tissue.*”, opublikowanej w czasopiśmie *Cells* o wartości IF=6,0 i MEiN=140, Habilitantka poszukiwała potencjalnej roli gazderminy E (GSDME) w łuszczycy na podstawie oceny jej ekspresji tkankowej, stężenia w surowicy i moczu. W opisywanym badaniu stężenie GSDME w surowicy i moczu 60 pacjentów z łuszczycą i 30 ochotników bez chorób skóry oznaczano za pomocą metody ELISA, a ekspresję GSDME w tkankach za pomocą immunohistochemii u 33 pacjentów i 20 ochotników bez chorób skóry. Stężenie GSDME w surowicy było istotnie wyższe u pacjentów niż w grupie kontrolnej. Nie stwierdzono za to różnic w stężeniach GSDME w moczu między pacjentami, a grupą kontrolną. Ekspresja GSDME była istotnie wyższa w blaszce łuszczykowej niż w skórze niezmienionej pacjentów i w porównaniu do skóry grupy kontrolnej. Nie stwierdzono korelacji między stężeniem GSDME w surowicy lub jej ekspresją tkankową a nasileniem łuszczycy, wiekiem pacjentów lub czasem trwania choroby. Stężenie GSDME w surowicy było istotnie ujemnie skorelowane z BMI, stężeniem trójglicerydów, glukozy i kwasu moczowego. Na tej podstawie Habilitantka wyciągnęła cztery wnioski: gazdermina E może stanowić potencjalne ogniwo w patogenezie łuszczycy, może stanowić potencjalny surowiczy marker łuszczycy, lecz nie może służyć jako marker nasilenia zmian łuszczykowych, ponadto może stać się potencjalnym markerem powikłań kardiometabolicznych w łuszczycy.

W drugiej publikacji pt. „*Gasdermin D (GSDMD) is upregulated in psoriatic skin. A new potential link in the pathogenesis of psoriasis.*”, która została opublikowana w czasopiśmie *International Journal of Molecular Sciences* o punktacji IF=5,6 oraz MEiN=140, Habilitantka

badala z kolei potencjalna role gazderminy D (GSDMD) w grupie pacjentow z łuszczycą. W eksperymencie stężenie GSDMD w surowicy było nieistotnie wyższe u pacjentow niż w grupie kontrolnej, nie stwierdzono także różnic istotnych statystycznie w stężeniach GSDMD w moczu, zarówno w przypadku stężenia bezwzględnego, jak i w przeliczeniu na kreatyninę, między pacjentami a grupą kontrolną. Odnotowano silną ekspresję tkankową GSDMD znacznie bardziej rozpowszechnioną w blaszkach łuszczycowych niż w skórze niezmienionej klinicznie pacjentow i zdrowej skórze osób z grupy kontrolnej. Nie stwierdzono korelacji między stężeniem GSDMD w surowicy a nasileniem łuszczycy w skali PASI, wiekiem pacjentow i czasem trwania choroby. Habilitantka wysunęła wnioski, iż biorąc pod uwagę udokumentowaną rolę gazderminy D w proliferacji i śmierci komórek, jej zwiększona ekspresja w tkance łuszczycowej może wskazywać na potencjalny udział tego białka w patogenezie łuszczycy, lecz gazdermina D nie może aktualnie stanowić markera łuszczycy ani w surowicy, ani w moczu. Nie może także służyć jako marker nasilenia łuszczycy.

Warto podkreślić, że na podstawie wyników badań nad gazderminami w łuszczycy dr Nowowiejska dokonała zgłoszenia patentowego pt. „Gazderminy jako biomarker łuszczycy i choroby jej współtowarzyszącej” do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej nr P.445837.

Trzy kolejne publikacje cyklu dotyczyły poszukiwania nowych chorób współwystępujących z łuszczycą oraz ich nowych biomarkerów, co stanowi kontynuację dotychczasowych zainteresowań Habilitantki jeszcze sprzed doktoratu i ma potencjalne implikacje w codziennej praktyce klinicznej.

W trzeciej publikacji cyklu, pt. „*Fatty Acid-Binding Protein 7 (FABP-7), Glutamic Acid and Neurofilament Light Chain (NFL) as potential markers of neurodegenerative disorders in psoriatic patients— a pilot study.*”, opublikowanej w czasopiśmie *Journal of Clinical Medicine* o wartości IF=3,9 i MEiN=140, Habilitantka podjęła się poszukiwania interesującego i do tej pory w zasadzie nieanalizowanego związku łuszczycy z chorobami neurodegeneracyjnymi. W grupie 60 pacjentow z łuszczycą oraz 30 pacjentow z grupy kontrolnej analizowano markery chorób neurodegeneracyjnych: mózgowe białko wiążące kwasy tłuszczowe (fatty acid-binding protein 7, FABP-7), kwas glutaminowy oraz łańcuch lekki neurofilamentu (neurofilament light chain, NFL). Było to pierwsze na świecie badanie oceniające FABP-7 i kwas glutaminowy w tej jednostce chorobowej oraz podejmujące próbę poszukiwania markerów zaburzeń u takich chorób, co miałyby przełożenie na praktykę kliniczną. Odnotowano istotnie wyższe stężenie FABP-7 i NFL w grupie pacjentow w porównaniu do grupy kontrolnej, nie stwierdzono istotnej różnicy w stężeniu kwasu glutaminowego. W przypadku NFL, zarówno po leczeniu

metotreksatem, jak i acytretyną doszło do istotnego obniżenia stężenia markera, zwłaszcza znamiennego po terapii acytretyną. W przypadku FABP-7 i kwasu glutaminowego nie obserwowano przewagi żadnego z leków. Nie obserwowano związku pomiędzy stężeniami markerów a nasileniem zmian skórnych i czasem trwania łuszczycy. Habilitantka wysunęła wnioski, iż pacjenci z łuszczycą mogą potencjalnie znajdować się w grupie zwiększonego ryzyka rozwoju zaburzeń neurodegeneracyjnych. Ponadto, białka FABP-7 i NFL mogłyby stać się potencjalnymi markerami zaburzeń neurodegeneracyjnych u pacjentów z łuszczycą, a w aspekcie zaburzeń neurodegeneracyjnych, lekiem z wyboru w leczeniu ogólnym łuszczycy mogłaby być prawdopodobnie acytretyna.

W czwartej publikacji cyklu pt. „*Tumor necrosis factor (TNF) α , endothelin (ET) 1 and α 1-acid glycoprotein (AGP) as potential urine and serum markers of metabolic complications in psoriasis?*” opublikowanej w *Dermatology & Therapy* o punktacji IF=3,4 i MEIN=100, Habilitantka postanowiła po raz pierwszy wykorzystać do badania nie tylko surowicę, lecz także mocz pacjentów. Pomysł ten zasługuje na uwagę, ponieważ jest to materiał nieinwazyjnie i bezboleśnie pobierany, co ma istotne znaczenie w praktyce klinicznej. Badanie polegało na oznaczeniu stężeń surowicznych i moczowych uznanych markerów powikłań metabolicznych, a mianowicie czynnika martwicy nowotworów (tumor necrosis factor α , TNF α), endoteliny 1 (endothelin 1, ET-1) oraz alfa-1 kwaśnej glikoproteiny (α 1-acid glycoprotein, α 1AGP) w grupie 60 pacjentów z łuszczycą plackowatą oraz 30 ochotników bez chorób skóry. Obserwowano istotnie wyższe stężenia wszystkich markerów w surowicy pacjentów w porównaniu do grupy kontrolnej. Stosunek stężenia ET-1 w moczu do kreatyniny w moczu był istotnie niższy u pacjentów w porównaniu do kontroli. Bezwzględne stężenie α 1AGP w moczu pacjentów było istotnie wyższe, a w przeliczeniu na kreatyninę – nieistotnie niższe – w porównaniu do grupy kontrolnej. TNF α był niewykrywalny w moczu u ponad połowy pacjentów. Nie odnotowano korelacji pomiędzy stężeniami markerów a nasileniem lub czasem trwania łuszczycy. Habilitantka stwierdziła zatem, iż surowicze stężenia TNF α , ET-1 i α 1AGP oraz ET-1 oznaczana w moczu mogą stanowić potencjalne markery zespołu metabolicznego w łuszczycy, natomiast oznaczenia TNF α w moczu pacjentów z łuszczycą prawdopodobnie nie mają zastosowania praktycznego w aspekcie zaburzeń kardiometabolicznych w tej grupie chorych, a rola α 1AGP oznaczanej w moczu pacjentów z łuszczycą jest w chwili obecnej niejednoznaczna.

W ostatniej, piątej, publikacji cyklu pt. „*Evaluation of Plasma Concentrations of Galectins-1, 2 and 12 in Psoriasis and Their Clinical Implications.*”, opublikowanej w czasopiśmie *Biomolecules* o punktacji IF=5,5 i MEIN=140, Habilitantka poszukiwała nowych

markerów powikłań metabolicznych wśród chorych na łuszczycę. Dokonano oznaczeń stężenia galektyny 1, 2 i 12 w osoczu 60 pacjentów z łuszczycą plackowatą oraz 30 pacjentów z grupy kontrolnej. Co istotne, galektyny 2 i 12 nie były nigdy wcześniej oceniane u pacjentów z łuszczycą. Obserwowano istotnie wyższe stężenia galektyny 1, 2 i 12 u pacjentów w stosunku do kontroli. Nie odnotowano jednak korelacji pomiędzy stężeniami galektyn a nasileniem łuszczycy w skali PASI ani czasem trwania choroby. Stężenia galektyn 1 i 12 były negatywnie skorelowane z GFR, a galektyny 2 z HDL. Galektyna 2 była także dodatnio skorelowana z CRP, a galektyna 12 z glikemią na czczo. Podsumowano, iż galektyny 1, 2 i 12 mogłyby być rozważane jako potencjalne markery zaburzeń metabolicznych w łuszczycy. Galektyna 2 mogłaby potencjalnie stać się markerem metabolicznie indukowanego stanu zapalnego w łuszczycy. Galektyna 1 i 12 być może mogłyby stać się czynnikami predykcyjnymi zaburzeń czynności nerek związanej z zaburzeniami metabolicznymi u pacjentów z łuszczycą, a galektyna 12 mogłaby służyć jako marker zaburzeń gospodarki węglowodanowej u pacjentów z łuszczycą.

Należy podkreślić, że wszystkie opublikowane prace cechuje nowatorskie spojrzenie na patogenezę i współchorobowość łuszczycy, a niektóre zaprezentowane wyniki badań były po raz pierwszy raportowane w literaturze światowej.

Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego

Punktacja całkowitego dorobku naukowego dr n.med. Julii Nowowiejskiej na dzień złożenia dokumentów do recenzji wynosi IF=127,96 punktów (bez listów do redakcji 126,56) oraz MEiN=3741 punktów (bez listów do redakcji 3671). Łączna liczba publikacji to 69 (w tym 2 listy do redakcji). W większości publikacji Habilitantka jest pierwszym i korespondencyjnym autorem. Liczba cytowań wg Web of Science wynosi 162 (119 bez autocytowań), a wg Scopus 156 (115 bez autocytowań), a Index Hirscha wg. tej samej bazy wynosi 7.

Dorobek naukowy dr n.med Julii Nowowiejskiej jest istotny i konsekwentnie rozwijany w trakcie studiów i pracy zawodowej. Warto podkreślić, iż po uzyskaniu stopnia doktora, w przeciągu dwóch lat Habilitantka potroiła swój łączny dorobek.

Habilitantka jest także współautorem 5 rozdziałów w podręczniku pt. „Dermatologia pediatryczna w teorii i przypadkach. Tom 1.”, który ukazał się w wydawnictwie PZWL w 2024 roku, pod redakcją prof.dr hab.n.med. Doroty Krasowskiej i dr hab.n.med. Małgorzaty Michalskiej-Jakubus.

Poza publikacjami, dr n.med. Julia Nowowiejska jest współautorem 72 streszczeń zjazdowych na konferencjach zagranicznych i krajowych, za które otrzymała kilkanaście nagród i wyróżnień.

Głównym nurtem badawczym Habilitantki jest łuszczyca, która stanowi także obiekt badań stanowiących szczególne osiągnięcie naukowe. Poza pracami wchodzącymi w skład cyklu, dr n.med. Julia Nowowiejska posiada w dorobku wiele innych artykułów dotyczących m. in. zaburzeń snu, dyslipidemii czy dysfunkcji seksualnych u pacjentów z tą dermatozą i innymi chorobami zapalnymi skóry. Co istotne, na co dzień prowadzi pacjentów, zarówno dorosłych, jak i dzieci, w programie leczenia biologicznego łuszczyca i atopowego zapalenia skóry.

Istotnym obszarem zainteresowań Habilitantki jest także dermatoonkologia, choroby skóry owłosionej głowy i aparatu paznokciowego. Opublikowała kilka prac o tej tematyce we współpracy z uznanymi w tej dziedzinie ośrodkami zagranicznymi, a także odbyła w tym zakresie staże zagraniczne i kursy doszkolające.

Trzecim obszarem naukowych i klinicznych działań Habilitantki jest dermatologia pediatriczna. Dr Nowowiejska jest współautorem podręcznika do dermatologii pediatricznej oraz wielu artykułów przeglądowych nt. dermatoz wieku dziecięcego.

Habilitantka opublikowała także szereg prac dotyczących epidemiologii wybranych dermatoz oraz wiele interesujących opis przypadków klinicznych.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że dr Julia Nowowiejska jest laureatką grantu Miniatura 6 finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki (NCN) pt. „Ocena stężeń białek z rodziny gazdermin w surowicy krwi i moczu pacjentów z łuszcycą.”. Ponadto, była członkiem zespołów badawczych w kilkunastu innych projektach naukowych, głównie dotyczących również łuszczyca.

Dr n.med. Julia Nowowiejska jest także laureatką kilku stypendiów naukowych: Michael Hornstein Memorial Scholarship na udział w 31st Congress of the European Academy of Dermatology and Venereology w 2022 roku, 19th Euroderm Excellence Training Program w 2022 roku, Stypendium Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego na zagraniczny staż kliniczny w 2022 roku, Stypendium Eli Lilly na udział w 30th Congress of European Academy of Dermatology and Venereology w 2021 roku, czy Health Care Provider Scholarship na udział w 17th Spring Symposium European Academy of Dermatology and Venereology w 2022 roku.

Habilitantka odbyła dwa wartościowe zagraniczne staże naukowo-kliniczne. Pierwszy staż odbywała przez 4 tygodnie w Dermatology Unit, University of Campania, w Neapolu u

prof. Giuseppe Argenziano. Staż zapoczątkował współpracę naukową, która zaowocowała wspólnymi publikacjami i zaproszeniem do redakcji czasopisma *Dermatology Practical & Conceptual* w sekcji dermatologii pediatrycznej, które jest oficjalnym czasopismem Międzynarodowego Towarzystwa Dermoskopowego. Drugi staż Habilitantka odbywała w ramach stypendium otrzymanego od Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego w First Department of Dermatology, Aristotle University of Thessaloniki, Hospital of Venereal and Skin Diseases w Salonikach u prof. Aimiliosa Lallasa przez 2 tygodnie.

Poza stażami, dr n.med. Julia Nowowiejska ukończyła szereg kursów doszkalających w zakresie dermatoskopii, trichoskopii, chirurgii skóry i laseroterapii oraz leczenia biologicznego łuszczycy i atopowego zapalenia skóry.

Ocena aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej

Dr n.med. Julia Nowowiejska współpracuje z wieloma jednostkami badawczymi w Polsce i za granicą.

Największą uwagę należy zwrócić na współpracę z Dermatology Unit, University of Campania w Neapolu, której kierownikiem jest prof. Giuseppe Argenziano. Współpraca z Kliniką została zapoczątkowana w trakcie stażu, który Habilitantka odbyła w tym ośrodku. Dotychczas powstało kilka artykułów w prasie specjalistycznej, jak również kolejne znajdują się na etapie publikacji. Ponadto została zaproszona przez prof. Argenziano do pełnienia funkcji redaktora w czasopiśmie *Dermatology Practical & Conceptual* w sekcji dermatologii pediatrycznej.

Co istotne, dr n.med. Julia Nowowiejska została także zaproszona do udziału i jest pierwszym autorem rozdziału „Scalp Anatomy” w podręczniku nt. zakażeń grzybiczych skóry owłosionej głowy i aparatu paznokciowego pod redakcją prof.dr hab.n.med. Roberta Barana, we współpracy z innymi klinikami dermatologii w Europie, który aktualnie jest w trakcie powstawania.

Ponadto Habilitantka od lat współpracuje z dr n. farm. Tomaszem W. Kamińskim, zatrudnionym w Pittsburgh Heart, Lung and Blood Vascular Medicine Institute, University of Pittsburgh w Stanach Zjednoczonych, co zaowocowało wieloma pracami oryginalnymi.

W zakresie współpracy z jednostkami krajowymi, dr n.med. Julia Nowowiejska jest współautorem 5 rozdziałów podręcznika „Dermatologia pediatryczna w teorii i przypadkach” wydanego przez wydawnictwo PZWL, pod redakcją Kliniki Dermatologii, Wenerologii i

Dermatologii Dziecięcej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, we współpracy z innymi klinikami dermatologii w Polsce.

Istotnym elementem jest także współpraca z Polikliniką oraz Oddziałem Okulistycznego Samodzielnego Publicznego Klinicznego Szpitala Okulistycznego, Katedry i Kliniki Okulistyki Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w ramach projektu pt. „Ocena objawów zespołu suchego oka u pacjentów z łuszczycą”. W tym badaniu we współpracy z okulistami przeprowadzono ocenę objawów zespołu suchego oka u pacjentów z łuszczycą po raz pierwszy na świecie w oparciu o obiektywne pomiary za pomocą zintegrowanej platformy diagnostycznej IDRA®. Na podstawie współpracy z wymienionym ośrodkiem powstały publikacje, jedna pogładowa i jedna oryginalna pt. „*Dry eye syndrome symptoms in patients with psoriasis.*”, która została opublikowana w prestiżowym czasopiśmie *Journal of European Academy of Dermatology and Venereology* o punktacji IF=9,2 i MEIN=140 punktów.

Habilitantka współpracuje także z Oddziałem Urologii i Onkologii Urologicznej Miejskiego Szpitala Zespólnego w Olsztynie w ramach projektu „Ocena dysfunkcji seksualnych u pacjentów z przewlekłymi chorobami skóry”. Jest to badanie przeprowadzane we współpracy z lekarzami urologami oparte o ankiety oceniające w sposób walidowany dysfunkcje seksualne u pacjentów z różnymi przewlekłymi chorobami skóry, przede wszystkim łuszczycą, atopowym zapaleniem skóry, trądzikiem pospolitym i różowatym czy pokrzywką. Aktualnie powstała pierwsza publikacja dotycząca ww. zaburzeń w łuszczycy pt. „*Sexual dysfunctions in psoriatic patients – a questionnaire-based study.*”, w której Habilitantka jest pierwszym autorem.

Dr n.med. Julia Nowowiejska bierze także udział w ogólnopolskim projekcie zapoczątkowanym przez Klinikę Dermatologii Uniwersytetu w Rzeszowie, we współpracy z innymi klinikami dermatologii, na temat oceny stygmatyzacji i stresu pacjentów z atopowym zapaleniem skóry poddawanych leczeniu biologicznemu.

W zakresie współpracy z innymi klinikami i zakładami uczelni macierzystej w Białymstoku, Habilitantka nawiązała współpracę z Kliniką Chorób Zakaźnych i Hepatologii, I Kliniką Nefrologii i Transplantologii z Ośrodkiem Dializ, Zakładem Farmakodynamiki, Zakładem Medycyny Populacyjnej i Prewencji Chorób Cywilizacyjnych oraz Zakład Patomorfologii Ogólnej.

Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzującego naukę

Dr n.med. Julia Nowowiejska prowadzi od 2021 roku zajęcia dydaktyczne w Klinice Dermatologii i Wenerologii Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku z przedmiotu „dermatologia i wenerologia” ze studentami kierunku lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i techniki dentystyczne, w tym również anglojęzycznymi. Od 2022 roku jest także koordynatorem zajęć dydaktycznych w Klinice.

Jak wspomiano, Habilitantka jest także współautorem rozdziałów w jednym opublikowanym podręczniku polskojęzycznym oraz drugim anglojęzycznym, znajdującym się na etapie powstawania.

Habilitantka wygłosiła również szereg wykładów na zaproszenie oraz wywiadów popularyzujących wiedzę z zakresu dermatologii, głównie w dziedzinie łuszczycy i dermatoonkologii. Była także wykładowcą na kursie „Etiologia, obraz kliniczny i diagnostyka zakażeń grzybiczych” w ramach specjalizacji z mikrobiologii medycznej dla diagnostów laboratoryjnych oraz poprowadziła szkolenie z zakresu dermatologii w ramach cyklu „Specjaliści dla innych specjalizacji” organizowanego przez Okręgową Izbę Lekarską w Białymstoku. Wygłaszała także liczne wykłady, sprawozdania z wyjazdów na stypendia i prezentacje przypadków klinicznych na posiedzeniach naukowo-szkoleniowych Oddziału Białostockiego Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego.

Jest autorem 49 recenzji artykułów w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym.

Od 2022 roku jest zapraszana jako członek komisji konkursowej oceniającej prace naukowe na konferencji studenckiej BIMC Białostok International Medical Congress.

Ocena dorobku organizacyjnego

Dr n.med. Julia Nowowiejska od listopada 2023 roku pełni funkcję sekretarza Oddziału Białostockiego Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego.

W Uniwersytecie Medycznym w Białymstoku jest członkiem Wydziałowego Zespołu ds. Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia UMB kierunku lekarskiego i lekarskiego English Division, a od 2022 roku jest także koordynatorem zajęć dydaktycznych ze studentami Wydziału Lekarskiego, kierunku lekarskiego i lekarsko-dentystycznego w Klinice Dermatologii i Wenerologii.

Habilitantka pełni także funkcje w radzie naukowej zagranicznego czasopisma. Przed wszystkim od 2023 roku objęła stanowisko redaktora w czasopiśmie Dermatology Practical & Conceptual w sekcji dermatologii pediatrycznej. Ponadto pełniła rolę redaktora gościnnego w

czasopiśmie Metabolites wydawnictwa MDPI w numerze specjalnym „*Lipid Expression and Metabolism Aberrations in Skin Diseases*” w roku 2022/2023.

W praktyce, dr n.med. Julia Nowowiejska odpowiada w Klinice Dermatologii i Wenerologii Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego (USK) w Białymstoku za prowadzenie programów leczenia biologicznego łuszczycy plackowatej, atopowego zapalenia skóry i przewlekłej pokrzywki spontanicznej w Klinice Dermatologii i Wenerologii. Ponadto należy do kilku zespołów szpitalnych, m. in. ds. etyki, ds. zgłaszania zdarzeń niepożądanych oraz ds. analizy przedłużonych pobytów w Klinice Dermatologii i Wenerologii.

W oparciu o przedstawioną dokumentację dorobku naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego oraz wykazanie się współpracą międzyuczelnianą stwierdzam, że dr n. med. Julia Nowowiejska spełnia wszystkie warunki stawiane kandydatom ubiegającym się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne określone w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478) i przedkładam wniosek o dopuszczenie dr n. med. Julii Nowowiejskiej do dalszych etapów postępowania.

Prof. dr hab. n. med.
Irena Wolecka-Herńczech
Specjalista dermatolog-wenerolog
Specjalista balneologii i medycyny fizykalnej
ZUS 3891974